

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodnicząca	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Tomasz Eryk Wirzman SSA Andrzej Czapka (spr.)
Protokolant	Agnieszka Rezanow-Stöcker

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Janusza Kordulskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2012 r.

sprawy **A. S.**

oskarżonej z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 21 marca 2012r. sygn. akt II K 137/10

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za II instancję.

UZASADNIENIE

A. S. została oskarżona o to, że:

IV. w okresie od 16 kwietnia 1998r. do 30 grudnia 1999r. w O., B. oraz innych miastach jako pełnomocnik Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. – B. Ś. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. B. i Z. Ś. – prezesem i v-ce prezesem Zarządu (...) S.A. w O. i innymi osobami przywłaszczyła z tej firmy mienie wielkiej wartości w łącznej kwocie około 2.877.473 złotych brutto poprzez zawarcie w dniu 16 kwietnia 1998r. umowy zlecenia pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. – B. Ś. w O. a Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w B., na budowę kanalizacji telefonicznej w W., w dniu 15 lipca 1998r. umowy Nr (...) pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. – B. Ś. w O. a Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w B., na wykonanie budowy sieci telefonicznych: R., R., R., T., L. i inne, a także w dniu 18 września 1998r. umowy zlecenia pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. – B. Ś. w O. a Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w B. na budowę sieci telekomunikacyjnej w relacji B.-P. gm. W., a następnie w tym celu:

1. w dniu 8 lipca 1998r. w O. przekazała do (...) Sp. z o.o. w B. poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) o wartości 61.000 zł brutto, dokumentującą sprzedaż usługi: wykonanie robót telekomunikacyjnych sieci W. pomimo tego, iż usługi w rzeczywistości nie wykonała,

2. w dniu 25 listopada 1998r. w O. przekazała do (...) Sp. z o.o. w B. poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) o wartości 466240,08 zł brutto, dokumentującą sprzedaż usługi: wykonanie sieci telekomunikacyjnej w miejscowościach: L., Z. D., Ł. pomimo tego, iż tej usługi w rzeczywistości nie wykonała,

3. w dniu 30 grudnia 1998r. w O. przekazała do (...) Sp. z o.o. w B. poświadczającą nieprawdę fakturę VATn. (...) o wartości 1830000 zł brutto, dokumentującą sprzedaż usługi: faktura przejściowa za budowę sieci telekomunikacyjnej w miejscowościach: S., Wypycha S., Z., U., W., K. S., L. i inne pomimo tego, iż tej usługi w rzeczywistości nie wykonała,

4. w dniu 31 grudnia 1998r. w O. przekazała do (...) Sp. z o.o. w B. poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) o wartości 85400 zł brutto, dokumentującą sprzedaż usługi: faktura za budowę sieci telekomunikacyjnej relacji B.-P. pomimo tego, iż tej usługi w rzeczywistości nie wykonała,

5. w dniu 23 grudnia 1999r. w O. podrobiła podpis B. Ś., a następnie przekazała do (...) Sp. z o.o. w B. poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) o wartości 209750,31 brutto, dokumentującą sprzedaż usługi: wykonanie sieci telekomunikacyjnej w miejscowościach: W., W. S., R., R., T. i inne pomimo tego, iż tej usługi w rzeczywistości nie wykonała,

6. w dniu 23 grudnia 1999r. w O. podrobiła podpis B. Ś., a następnie przekazała do (...) Sp. z o.o. w B. poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) o wartości 225072,98 zł brutto, dokumentującą sprzedaż usługi: wykonanie sieci telekomunikacyjnej w miejscowościach: P. S., S., W. M., W. i inne, pomimo tego, iż tej usługi w rzeczywistości nie wykonała, a rzeczywistym, bezumownym i bezekwiwalentnym wykonawcą tych budów była firma (...) S.A. w O., a nadto okoliczności wynikające z tych faktur miały znaczenie prawne

tj. o przestępstwo z art. 284§1 kk w zw. z art. 294§1 kk, art. 279§1 kk, art. 271§3 kk, art. 273 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 21 marca 2012r. w sprawie II K 137/10:

oskarżoną A. S. w ramach stawianego jej w pkt IV zarzutu uznał za winną tego, że w dniu 23 grudnia 1999r. w O., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu użycia jako autentyczne dwukrotnie podrobiła podpis B. Ś. na fakturze VAT nr (...) dokumentującej sprzedaż usługi: wykonanie sieci telekomunikacyjnej w miejscowościach: W., W. S., R., R., T. oraz na fakturze VAT nr (...) dokumentującej sprzedaż usługi: wykonanie sieci telekomunikacyjnej w miejscowościach: P. S., S., W. M., W., tj. dokonania czynu ciągłego z art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk, przy czym przyjął, że społeczna szkodliwość tego czynu jest znikoma i na podstawie art. 17§1 pkt 3 kpk postępowanie w tej części umorzył.

Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonej, który na podstawie art. 427§2 kpk, art. 438 pkt 1, 2 kpk zarzucił mu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 270§1 kk poprzez błędną jego wykładnię i niezasadne przyjęcie, że zachowanie oskarżonej polegające na podpisaniu się pod fakturami VAT, w realiach niniejszej sprawy, nazwiskiem innej osoby, stanowi przestępstwo podrobienia dokumentów – podczas kiedy nie miało to znaczenia dla autentyczności tych dokumentów, ponadto w dacie orzekania, wskutek zmiany przepisów podatkowych, podpis osoby wystawiającej fakturę nie ma już znaczenia prawnego jako element faktury,

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia a mianowicie ze względu na znikomą społecznie szkodliwość czynu podczas kiedy z uzasadnienia wyroku wynika, że inkryminowany czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, a tym samym w konsekwencji sąd powinien oskarżoną uniewinnić.

W związku z tymi zarzutami wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie A. S. od zarzuczonego jej czynu,

ewentualnie

2. uchylenie zaskarżonego wyroku co do osoby oskarżonej i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej jest niezasadna i to w stopniu oczywistym.

Odnosząc się w pierwszej części uzasadnienia do zarzutu obrazy prawa materialnego tj. art. 270§1 kk stwierdzić należy, iż tego rodzaju obrazy przepisów Sąd Okręgowy się nie dopuścił.

Sąd ten w swoim uzasadnieniu wskazał z jakich powodów i dlaczego zachowanie oskarżonej polegające na dwukrotnym podrobieniu podpisu na fakturach VAT dokumentujących sprzedaż usługi wykonania sieci telekomunikacyjnych wyczerpuje dyspozycję art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk. Przypomnieć jedynie w tym miejscu należy, iż użyte w art. 270§1 kk znamię czasownikowe tego przestępstwa „podrabia” może polegać na podrobieniu cudzego tekstu dokumentu wraz z podpisem, jak i podrobienia samego podpisu.

Oczywistym przy tym jest, iż faktury VAT na których oskarżona podrobiła podpisy są w rozumieniu art. 115§14 kk „dokumentami”, gdyż zawarte w nich informacje stanowią dowód prawa, skutku prawnego lub okoliczności mających znaczenie prawne. Faktury te przecież stwierdzały wykonanie określonego rodzaju robót i usług oraz ich wartość. W chwili ich sporządzenia, zgodnie z wówczas obowiązującymi przepisami, podpis osoby je sporządzającej był niezbędnym elementem ważności.

To zaś, iż obecne przepisy tego rodzaju obowiązku nie przewidują niczego w niniejszej sprawie nie zmienia, gdyż tego rodzaju podrobienie takich dokumentów – także w obecnym stanie prawnym – rodzi odpowiedzialność karną, gdyż stanowi dowód prawa (np. mający uwiarygodnić prawdziwość zapisów).

Prawidłowo też Sąd Okręgowy przyjął, iż społeczna szkodliwość tego czynu jest znikoma.

Kodeks karny wskazuje na kilka prawnie relatywnych stopni społecznej szkodliwości – znikomy, wyższy niż znikomy, nieznaczny i znaczny.

Stwierdzenie znikomej szkodliwości, powoduje, iż czyn ten nie stanowi przestępstwa, ale z uwagi na to, iż wypełnia wszystkie jego znamiona sprawca nie może zostać uniewinniony. Z tego też względu rozstrzygnięcie sądu o umorzeniu postępowania na podstawie art. 17§1 pkt 3 kpk wobec oskarżonej było w pełni uzasadnione.

W pełni też należy zgodzić się ze stanowiskiem sądu, iż społeczna szkodliwość tego czynu nie była mniejsza jak znikoma (jak próbuje to wykazać skarżący).

Przy tej ocenie należy wziąć pod uwagę zarówno okoliczności o charakterze podmiotowym jak i przedmiotowym tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia tego czynu jak i rodzaj i wagę naruszonych reguł, stopień ich naruszenia.

Tego rodzaju oceny tych i innych okoliczności dokonał też w swoim uzasadnieniu Sąd Okręgowy i należy zdaniem Sądu Apelacyjnego w pełni ją podzielić i zaaprobować. Z tego też względu zgłoszony zarzut naruszenia przepisów postępowania jawi się także za całkowicie niezasadny.

Z tych wszystkich względów na podstawie art. 437§1 kpk Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

Niezależnie jednak od poczynionych wyżej uwag odnoszących się do zarzutów apelacyjnych nadmienić należy, iż redakcja powyższego orzeczenia nie jest prawidłowa, zawiera wewnętrzne sprzeczności.

I tak w pierwszej części stwierdza, iż oskarżona popelniła przestępstwo z art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk, by następnie stwierdzić, iż czyn ten nie jest przestępstwem z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość – co jednak nie miało żadnego wpływu na meritum rozstrzygnięcia.

O kosztach sądowych za II instancję rozstrzygnięto na podstawie art. 624§1 kpk.

A.